



MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

KANCELARIA SENATU

Kancelaria Ogólna

07. 04. 2017

Wpł. Nr dz.

URCP/136

Warszawa, dnia 06 kwietnia 2017 r.

DAB.2.054.16.2017.JD

NK: 56137117

S.
Do mat. petycji

Pan

Robert Mamątow

Zastępca Przewodniczącego

Komisji Praw Człowieka,

Praworządności i Petycji

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 marca 2017 r., znak: BPS/KPCPP-0330-128/17, w którym Komisja zwróciła się do Ministra Infrastruktury i Budownictwa o stanowisko w kwestii petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.), przedstawiam poniższe stanowisko.

Na wstępie należy wskazać, że Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest właściwy w kwestii oceny propozycji legislacyjnych dotyczących zmiany ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz interpretacji jej przepisów. Gospodarzem legislacyjnym przedmiotowej ustawy – która normuje podatek od nieruchomości – jest Minister Finansów. Z kolei na mocy art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.) Minister Finansów uprawniony jest do dokonania interpretacji ogólnej przepisów prawa podatkowego oraz wydawania z urzędu ogólnych wyjaśnień przepisów prawa podatkowego (objaśnienia podatkowe).

Z uwagi na powyższą zależność, stanowisko Ministra Infrastruktury i Budownictwa ograniczy się do zakresu jego kompetencji i będzie dotyczyło regulacji elektrowni wiatrowej z punktu widzenia procesu inwestycyjno-budowlanego.

Na gruncie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.; dalej: „Pb”), od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961), elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę), co wynika ze zmian wprowadzonych przez art. 9 do Pb w zakresie definicji „budowli”, jak również z Załącznika do Pb, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika).

W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że traktowanie elektrowni wiatrowej w całości jako budowli na gruncie Pb wynika z podstawowej dla tej ustawy definicji obiektu budowlanego, konieczności zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz stworzenia podstaw prawnych do interwencji organu nadzoru budowlanego w przypadkach katastrofy budowlanej związanej z uszkodzeniem elementów technicznych elektrowni wiatrowych.

Przesłanki przemawiające za poddaniem kwestii lokalizacji elektrowni wiatrowych regulacjom ustawowym oraz intencje i powody dotyczące uchwalenia ustawy, w tym dotyczące zmian w obszarze definicji elektrowni wiatrowej, zostały opisane w uzasadnieniu do projektu ustawy (druk sejmowy nr 315). W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na stanowisko Najwyższej Izby Kontroli zaprezentowane w Informacji o wynikach kontroli „Lokalizacja i budowa lądowych farm wiatrowych”, opublikowanej w dniu 27 sierpnia 2014 r., w której jednoznacznie wskazano, iż konieczne jest wprowadzenie zmian w przedmiotowym, definicyjnym, obszarze.

Ponadto należy wskazać, iż zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami omawianej ustawy stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz.1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych – wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych takich jak elektrownie wiatrowe. Co należy podkreślić, omawiana zmiana w zakresie definicji budowli została wprowadzona na ostatnim etapie parlamentarnych prac legislacyjnych, nie zostały oszacowane skutki finansowe jej wejścia w życie, a samo jej wprowadzenie było poprzedzone bezskutecznymi staraniami branży inwestorów elektrowni wiatrowych o zmianę przepisów w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych i dało obniżenie wysokości podatku od budowli będących elektrowniami wiatrowymi.

Podział elektrowni wiatrowej na część budowlaną i niebudowlaną (techniczną) stanowił przykład sztucznej regulacji, nieuwzględniającej aspektu funkcjonalnego. W odniesieniu do powyższego należy wskazać, że zgodnie z art. 3 pkt 1 Pb na obiekt budowlany składają się również instalacje zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wieża elektrowni wiatrowej wraz z fundamentami, bez elementów technicznych (generatora, wirnika oraz łopat), nie jest w stanie funkcjonować zgodnie ze swoim przeznaczeniem. Tym samym podział elektrowni wiatrowej na część budowlaną i niebudowlaną stanowił zabieg formalnoprawny, nieracjonalny z perspektywy funkcjonalnej oraz systematyki Pb.

Taka regulacja skutkowała brakiem możliwości uznania oderwania się łopaty (uznawanej przez organy nadzoru budowlanego za części niebudowlane elektrowni wiatrowej) za katastrofę budowlaną, a tym samym prowadziła do wyłączenia się organów nadzoru budowlanego od interweniowania w rozpatrywanych sytuacjach.

W obecnym stanie prawnym do całej elektrowni wiatrowej stosuje się przepisy Pb dotyczące użytkowania obiektów budowlanych oraz katastrof budowlanych. Minister Infrastruktury i Budownictwa – biorąc pod uwagę aspekt inwestycyjny oraz bezpieczeństwo użytkowania – uznaje zasadność traktowania elektrowni wiatrowej w całości jako budowli na gruncie Pb.



Szacunkiem,

Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA



Tomasz Zuchowski
Podsekretarz Stanu